

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 367/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача Опште земљорадничке задруге „Низине“ из Плавна, Бач, чији је пуномоћник Јовица Јаић, адвокат из ..., против противника предлагача „Суноко“ Д.о.о. из Новог Сада и „ВСД – Агро“ Д.о.о. из Плавна, ради издавања депозита, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Бачкој Паланци и Привредног суда у Новом Саду, на седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Привредни суд у Новом Саду, решењем Р 70/2020 од 19.03.2020. године, исправљеним решењем тог суда Р 70/2020 од 22.06.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету (став први изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи ванпарничном одељењу Основног суда у Бачкој Паланци, као стварно и месно надлежном за поступање (став други изреке). У образложењу је указао, да, како је предмет захтева издавање депозита, које је питање регулисано одредбама члана 211. – 222. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду стварну надлежност тог суда у погледу вођења ванпарничних поступака, сагласно одредби члана 25. став 2. Закона о уређењу судова, да није стварно надлежан за поступање у овом предмету, већ суд опште надлежности, сходно одредби члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, због чега је одлучио као у изреци.

Основни суд у Бачкој Паланци, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис РЗ 36/20 од 31.08.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду у Београду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности. У образложењу је указао, да се захтев предлагача односи на издавање новчаног депозита који је положен у Привредном суду у Новом Саду, поводом заложног права предлагача које је регистровано у Регистру заложног права на покретним стварима, па да о захтеву за издавање из депозита Привредног суда у Новом Саду не може одлучивати Основни суд у Бачкој Паланци који новчани депозит није ни примио.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник

РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник РС“, бр.25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“, бр.46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Иницијални акт, захтев за издавање депозита је 09.03.2020. године поднет Привредном суду у Новом Саду. Предлагач је у захтеву указао да је правноснажно окончан парнични поступак П 1613/2013 пред Привредним судом у Новом Саду, да је у току истог према решењу Привредног суда у Новом Саду прво одређена привремена мера и потом одлуком суда дозвољена продаја предметног кукуруза, да је новац добијен продајом сходно одлуци уплаћен у депозит суда, те да је потом наведена привремена мера укинута и у поновном поступку одбачен предлог за издавање исте, а да новац који представља противвредност предметног кукуруза на ком заложни поверилац има установљено заложно право у износу од 80.343,63 евра остао депонован у депозиту суда, због чега предлагач као заложни поверилац сматра да се има наплатити из вредности предметног заложног права (које се налази у депозиту Привредног суда у Новом Саду на аналитичкој картици 943) пре осталих поверилаца, будући да му потраживање није исплаћено од доспелости, сходно одредбама члана 6. Закона о заложном праву на покретним стварима и правима уписаним у регистар. У истом је предложио издавање новчаног депозита са аналитичке картице 943 „Суноко“ Д.о.о. Нови Сад предлагачу и да се наложи водиоцу депозита да без одлагања новчана средства која се налазе на наведеној аналитичкој картици у износу од 4.584.118,00 динара уплати на пословни рачун предлагача као заложног повериоца.

Одредбом члана 218. став 3. ЗВП је прописано да, предмети примљени у депозит се издају на основу решења суда који је одредио пријем. Одредбом члана 224. ЗВП, да, пријем у депозит, чување и предаја предмета ближе се одређује судским пословником.

Одредбом члана 411. став 1. Судског пословника („Службени гласник РС“ број 110/09 са изменама и допунама) је прописано да, судски депозити издају се на основу решења депозитног суда.

Одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова је између осталог прописано да, привредни суд одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлука привредних судова, одлука изабраних судова само када се ради о споровима из став 1. тачка 1. овог члана.

Према томе, како је у конкретној ситуацији Привредни суд у Новом Саду одредио привремену меру и затим одлуком тог суда дозвољена продаја предметног кукуруза и новац добијен продајом сходно одлуци суда уплаћен у депозит суда, то је Привредни суд у Новом Саду, као депозитни суд стварно надлежан за поступање по захтеву предлагача за издавање депозита у овом предмету, сходно цитираним одредбама Закона о ванпарничном поступку и Судског пословника, а у вези одредбе члана 25. став 2. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић